

משלחת מדעית לדר סיני

1928. כי הכתובת האלה הן בנות זמנו של משה רבנו. פורסמו קשה הנלע בחוגי המלומדים והחכמה היתה מן הנמנעות. כי באין המקור תחת ידיהם נאלצו להסתפק בהגדלת התצלומים.

שני המלומדים לייק ובלייק נאותו להצעתו של גארדינר ואחרי שעשו ששה שבועות במנזר סיני עזבוהו ביד למאי וחזרו בדרכים משובשו ומסוכנות לבקש את הכתובת. הם נאלצו להעסיק שרותיסייחדת אשר יספיק להם מים לשתייה. רותיחמסין שנשבה בימים האלה החפירה על עבודתם הקשה. אולם המלומדים הצליחו עפ"י ההורשות הכלולות בפירו של סמרי לרניע למחוז-הסצם ולסצוא שם את הכתובת של סמרי ומלבד זה ננלו להם שתי כתובות נוספות. שהיו סמויות מעניי סמרי. הכתובת האלה נמצאו במנהרות בנות אלפי-שנים. המלומדים הצליחו לצלם את הכתובת האלה בעזרת אור מלאכותי.

בהרצאתו שרטט פרופ' בלייק לפני שומעיו את הבניית-הכתובת האלה והראה להם את התצלומים. המלומדים הוציאו את הכתובות. שנילה סמרי טמקומותיהן זהע-סיסון על גמלים והן הונאו לבית-הנכאת בקהיר. ועתה יוכלו המלומדים לעשות את מחקריהם. כשתכתובת המקוריות לעיניהם. כדעתו של פרופ' בלייק, ישנה אפשרות רבה. כי השטח הזה יעשיר עוד את החקירה בתגלויות רבות.

ההרצאה הורגמה עברית ע"י ד"ר סוקניק ולאחריה היו ויכוחים, אשר בהם השתתף החוקר ג'ינסן והי ביסין. מנהל המכון האסריקאי להקידת המורה.

לפני ימים מספר נשא בסבלות ירושלים פרופיסור בלייק הרצאה על מסעו הנועו בלית חברו הפרופיסור לייק להרי-סיני. שני הפרופיסורים האסריקאים באו מויתה. כדי להעסיק חקר בתולדות המאות הראשונות אשר לנצרות הקדומה ולהעלות לצרכי-מחקרם כתבייד עתיקים. פרופיסור לייק נהמרס בספריו הדנים על הערה הנוצרית הקדומה. בעוד שהפרופ' בלייק הוא מומחה לתולדות-ביצנין ומחור אחרו עקבות-השפעתה של המלכות הרורית-סורחית על דברי ימי הארמנים והניאורנים. שני המלומדים שהו בחודש מארס בקאהיר ואמרו לעשות זמן ידוע במנזר שעל הר סיני ולבקש שם אחרי כתבייד. בהיחם בקאהיר פנשו בפרופ' אלן גרדינר, אשר הציע למניהם לקשר את תעורתם בעבודה נוספת: לקרוא את הכתובת אשר מצא האנימטולוג סמרי בשנת 1905 והחקין מהן תצלומים.

הכתובת האלה הן משנת 1900 לפני ספתיג ונחשבות על החעודות העתיקות ביותר שפ תולדות קדמת-אסיה.

ד"ר גארדינר ניסא הפנה את תשומת לבם של חכמי-הדרו על הכתובת האלה. לאחר שפמרי קבע את תצלומיהן כספרו Researches in Sinai. סמרי העיר על צביונו המצרי של הכתב שאינו ניתן לקריאה. גארדינר ראה במיטני-הכתב האלה את מוצאה של האלמא-ביחא הפויניקית. ששמע גם היונית. הרבה חוקרים ובלשנים (מיס) הנם בוואר. רובקט איולר) עמלו במקרא הכתובת האלה, והתענינו מיוחדת התעוררה עם הודעתו של הפרופ' הונו גרימה. מסינכן בשנת